

petak. „Damir“ pita „ono ko što si rekao i ono drugo, koliko si reka, šta si reka, tri, je li“. Goran potvrđuje. „Damir“ mu govori „ja ne znam brate cijene koje su bile dok si s onim tamo“. Goran odgovara – „a brate reci, reci ti svoju, naćemo se“. „Damir“ mu govori – „ja sam prema njima išao 13, prema tebi ja ću ti spustiti pola, eto pola eura, spustit ću ti znači tu bazu što ćeš uzimati po pola eura“, Goran govori „znači po koliko si rekao“, a „Damir“ odgovara „ako ti je na primjer za ta tri, eto za ta tri ću ti dat za miru to, a za ovo ću ti skinit pola eura“. Goran govori „to je znači po koliko, 12 i po“. „Damir“ ponavlja i potvrđuje 12 i po, te mu govori uzmi robu plati mi je, ako ti se roba ne svidi, istu slobodno možeš da mi vratiš. Pazi, znači ovo je nova roba, vidio si zadnje kako je šta i s njom, ovo je za 30 do 40 bolje od onoga, vidio si prošle, a vidit ćeš, iznenadit ćeš se, stvarno iznenadit ćeš se brate, možeš to da lupiš pravo.

Nadalje, iz pročitane sms poruke broj 1465 upućene dana 19. lipnja u 10:44:28 razvidno je kako „Damir“ šalje poruku Goranu Svalini s telefona broja 38762622411 sadržaja „javi bratu dolaziš li sutra da se pripremi to sve“. Također iz razgovora broj 1499 u 15:04:49 Goran zove Harisa na 38761952630 i govori mu da će biti onako kako mu je rekao, dok se iz razgovora broj 1533 od 20. lipnja u 08:39:23 čuje kako „Damir“ zove s 38762632996 Gorana na njegov broj, te govore da je Goran tamo oko podne, jedan, a „Damir“ ga izvješćuje da je sve spremno, da se čuju.

Upravo toga 20. lipnja u 06:59:36 (razgovor broj 1527) Goran Svalina zove Dragana Boljata na broj telefona 098/916 0786 i govori mu da on dolazi za 10 minuta po njega, te se dogovaraju da Goran dođe po njega u 7,15 sati. U 07:14:37 (razgovor broj 1528) ponovo razgovaraju, te mu Boljat govori da silazi.

Da je Dragan Boljat s Goranom Svalinom otputovao tog dana u Bosnu i Hercegovinu ne kako bi se Goran Svalina otišao, kako je naveo u svojoj obrani, tamo najesti, već kupiti opojnu drogu, a Dragan Boljat tu drogu probati, kako bi utvrdio njezinu kvalitetu, a ne mu samo činiti društvo kako to neosnovano tvrdi u svojoj obrani, potvrđuje upravo razgovor Gorana Svaline s osobom imena ili nadimka „Damir“ od 3.7. u 19:29:26 koji mu govori „da je stiglo sad, kad budeš vidio zaprepastit ćeš se. Ono zadnji put bilo je bolje rekao ti je tvoj čovjek...“

Iz službene zabilješke Odjela kriminaliteta droga Policijske uprave Splitsko dalmatinske, poslovnog broja 511-12-13-12192/08 od 20. lipnja 2008. godine o uređivanju policijskih službenika, vidljivo je da su tog dana oko 21,15 sati u Cisti Provo na državnoj cesti Trilj-Imotski, djelatnici policije zatekli osobno vozilo marke „Mercedes“ reg. oz. ST 876 RJ kojim je upravljao okr. Goran Svalina, a s njim se u vozilu na mjestu suvozača nalazio upravo okr. Dragan Boljat.

Da se toga 20. lipnja 2008. godine nije radilo ni o kakvim majicama ili o gaćama, već o količini od najmanje 3 kilograma čistog heroina i 5 kilograma smjese (punila), uz snimljene razgovore okrivljenih, potvrđuju i navodi iskaza Harisa Žunića u policiji (list 273). Naime, okr. Haris Žunić u tom je iskazu, u nazočnosti svoga branitelja, čime se takav iskaz u smislu čl. 177. st. 5. ZKP-a može smatrati dokazom u ovom postupku, te je na glavnoj raspravi i u smislu čl. 335. st. 2. ZKP-a pročitana, naveo da je na dan utakmice Hrvatska – Turska dana 20. lipnja 2008. godine dovezao ukupno 8 kg i to 3 kg heroina i 5 kg smjese za Gorana Svalinu i to u Trilj gdje ga je sačekao Goranov brat kojeg ne pozna, ali zna da je mršav i srednje visine (opis Joška Svaline), a prije polaska je tu količinu droge i smjese sakrio u vrata vozila „BMW“ kojeg je posudio od prijatelja, te u Trilju predao Goranovom bratu. U nekom kafiću

da je za obavljenju uslugu prijevoza droge primio iznos od 1.000,00 EUR-a. Irelevantno je za postupak što je ta isporuka, na što upućuju rezultati izvidnih mjera, između Žunića i Joška Svaline izvršena 21. lipnja 2008. godine (a ne 20. lipnja), na što upućuju, gore navedeni razgovori od 21. lipnja 2008.g. između Gabrića i Joška Svaline i gdje ga Joško Svalina upućuje da Žuniću odnese novac za prijevoz. Okr. Joško Svalina govori Gabriću da mu odnese najmanje 500 EUR-a, pri čemu sam Žunić u svome iskazu navodi da je plaćen iznosom od 1.000,00 EUR-a, pa je taj iznos sud prihvatio kao iznos, koji je Žunić primio radi prevoženja te prigode, droge heroin i smjese.

Tijekom svog iskaza pred policijom (7. kolovoza 2008. godine) okrivljeni Žunić je kazao i da je prije isporuke droge 21. lipnja 2008., prevezao 4-5 mjeseci ranije, dakle izračunom, u travnju 2008. godine, a prema dogovoru s Goranom Svalinom, nepoznatu količinu opojne droge heroin i istu mu predao, za koji „posao“ je dobio 250 EUR-a. Obzirom na rezultate posebnih izvida, te iznos koji je za prijevoz droge dobio, sud je utvrdio da je Žunić tada prenio najmanje jedan kg heroina i neutvrđenu veću količinu punila. Tu su količinu, po prevoženju droge od strane Žunića i predaje Svalinama, oni zajedno sa Juricom Gabrićem izmješali sa punilima i razdjelili na pakiranja od 20 do 200 grama heroina, te uz cijenu od 200,00 kuna, po nalogu Gorana Svaline prodavali, uz pomoć teklića Kosora, Kujundžiću, Dokiću i braći Ahmeti koji su je dalje prodavali na način i po cijeni kako je to navedeno činjeničnim opisom djela iz učina od travnja 2008. do 20. lipnja 2008.g. Da je Svalina drogu kupovao u to vrijeme, osim iskaza Žunića, ukazuju i razgovori između G. Svaline i „Damira“ 16. lipnja kada mu „Damir“ kaže „ja ne znam brate cijene koje su bile dok si s onim tamo“, na što mu Goran odgovara – „a brate reci, reci ti svoju, naćemo se“.

Dakle, gore navedeni razgovori, kao i iskaz okr. Harisa Žunića potvrđuju neosnovanost navoda iz obrane okr. Joška Svaline da ne poznaje Harisa Žunića i da nikada tu osobu nije upoznao, niti se s njim sastajao, a da je tog 20. lipnja 2008. godine, kada bi mu prema prihvaćenom iskazu Žunića, ovaj isporučio drogu, cijeli dan bio u kafiću, jer se odigravala utakmica Hrvatske i Turske. Ista obrana Žunića upućuje i na neistinite obrane Joška Gabrića, Ante Kosora, Dragana Boljata, a posebno Gorana Svaline.

Da izvršena kupovina droge od „Damira“, kako unutar perioda od travnja do 20. lipnja 2008. godine, te toga 20. lipnja 2008. godine, time nije iscrpila dogovor između njega i Gorana Svaline kao kupca, a koji je poradi toga pozvao okr. Boljata kao kušača i povezao okr. Harisa Žunića kao onog koji prenosi drogu iz Sarajeva prema Trilju, a potom prema Splitu, gdje je postupkom utvrđeno da se droga raspizavala na manje paketiće, a potom i na pizeve i prodavala na ulici, te da je u tom smislu između okr. Gorana Svaline i „Damira“ postojala volja i dogovor za buduće takve kupoprodaje, upućuje njihov međusobni razgovor broj 453 od 3. srpnja 2008. godine u 19:29:26 i gdje „Damir“ kaže da će sve prodaje sa Goranom Svalina ići preko njega i da će roba biti još kvalitetnija za 30%, dok mu Goran Svalina odgovara da nisu za jedan dan te čim nešto rasproda, odmah dolazi po novu isporuku.

Još ranije u razgovoru sa „Damirom“ br. 1279 dana 16. lipnja 2008.g. u 19:03:07 okr. Goran Svalina navodi da nisu „od danas do sutra, brate mi smo za cijeli život...u životu me ništa ne zanima nego samo posao“.

Isto tako, izvedeni dokazi pribavljeni kao rezultat posebnih izvidnih mjera, nespornim potvrđuju razrađeni plan i prethodni dogovor za kupnju novih većih količina opojne droge heroin koju je 6. kolovoza 2008. godine, a nakon što mu je istu drogu predao Goran Svalina, Haris Žunić prenio u Republiku Hrvatsku iz Bosne i Hercegovine.

Tako iz niza preslušanih razgovora kojim se utvrđuje namjera okrivljenika Gorana Svaline da ponovno otiđe u Sarajevo i od „Damira“ kupi nove količine opojne droge i smjese za punilo, kako bi kasnije ista droga bila razdijeljena na manje paketiće i dalje prodavana, a nakon što ju preda Harisu Žuniću da je prenese u RH, i koji na taj način potvrđuju navode iz činjeničnog opisa u odnosu na treći učin, kaznenog djela iz toč. 1. izreke presude (od 28.srpnja), upućuje razgovor broj 2050 od 28. srpnja 2008. godine u 12:02:12 kada Gorana Svalinu zove „Damir“ s broja 38762621 335, te mu Goran govori da bi triba doć da se dogovore ova dva dana, da popiju kafu, da se sve dogovore, a onda samo naleti. Razgovor nastavljaju u 12:03:17 (razgovor broj 2051) te Goran govori da će doći da utanače, a „Damir“ pita hoće li mu trebati dukseva? Hoće, odgovara Goran, te nastavlja - sve se dogovorimo te ću opet za dva dana naletit. Dana 30. srpnja 2008. godine Goran Svalina u 13:20:06 šalje „Damiru“ SMS „taman sam krenija iz Splita“, a u 14:51:05 ga SMS-om izvješćuje – „Brate ja taman uša u Bosnu za 3 sata sam kod tebe, zovem te čim dođem“. Iz razgovora broj 40 u 17:10:03 okr. Goran Svalina na poziv „Damira“ odgovara da je u Jablanici i da bi tamo (u Sarajevu) trebao biti za uru, uru i pol. U 19:34:38 (razgovor broj 54) Goran Svalina govori „Damiru“ da uzima sobu u hotelu Terme na Ilidi, te se dogovaraju naći za deset minuta.

Da je okrivljenom Jošku Svalini bilo poznato gdje će toga dana ići njegov brat (u Sarajevo) i iz kojih razloga (kupovina droge) ukazuje i njihov međusobni razgovor od 30. srpnja 2008. godine u 13:00:40 (razgovor broj 23), a kada okrivljeni Joško Svalina, pita okr. Gorana Svalinu gdje je, i kada mu ovaj odgovara da sada ide gore, okr. Joško Svalina komentira da je mislio da je već krenuo.

Već 1. kolovoza 2008. godine Goran Svalina se nakon dogovora s „Damirom“ vratio u Hrvatsku i u 17:39:54 (razgovor broj 121) „Damiru“ koji ga zove s broja 38762135992, govori da je stigao, nakon čega mu „Damir“ govori da se čuju malo kasnije. Dana 2. kolovoza 2008. godine u 17:01:40 (razgovor broj 129) Goran Svalina zove Harisa Žunića na broj 38761952630 te mu govori da će uzeti drugu karticu i kupiti drugi aparat, a Haris ga izvješćuje da je sredio sve za osmog, te da mu ponese aparat.

Nadalje, dana 3. kolovoza 2008. godine u 18:04:46 (razgovor broj 242) Goran Svalina zove Harisa Žunića i kaže mu - ono kako smo se dogovorili. Okr. Haris Žunić govori da će ujutro uzeti ono auto, pa kada on dođe. Iz razgovora broj 360 od 5. kolovoza 2008. godine u 14:28:30 razvidno je kako okr. Goran Svalina zove okr. Harisa Žunića i kaže „onako kako smo se dogovorili“, a na upit Žunića „a to je“, okr. Goran Svalina ga prekida i kaže sutra.

Goran Svalina 6. kolovoza 2008. godine u 09:28:59 (razgovor broj 1/B) pozivajući s novog broja mobitela 095/883-9003, nabavljenog posebno u tu svrhu Harisa Žunića na broj 38736635883 od njega čuje da je skoro u Konjicu, a G. Svalina mu govori samo pomalo, te kad dođe da se čuju. U 12:28:58 (razgovor broj 1/E) „Damir“ s telefona 38762644124 zove Gorana na njegov novi broj telefona 095/ 883 9003 te ga pita je li vidio ono. Ovaj odgovara da ništa nije vidio, samo da je napravija. „Damir“ govori da su mu rekli da nisu ništa dirali da može da napravi još jače za 30%.

Iz razgovora broj 5 od 6. kolovoza 2008. godine u 15:21:27 s broja 095/883-9003 razvidno je kako Goran Svalina poziva Harisa Žunića na njegov mobitel i pita ga gdje je? Haris odgovara da ide lagano, nabrajajući Hadžići, Tarčin. Goran govori da mu bude samo na telefonu non-stop, da će ga zvat s bosanskog broja nekog, isto. Haris mu govori da se ne sekira, a Goran ga potom pita je li ga Joško zva. U 17:46:57 (razgovor broj 4) s broja telefona

095/815-431 Joško Svalina zove Harisa te se javlja ženska osoba i Joško govori da traži Harisa te pita gdje je, Haris mu odgovara evo skoro u Mostaru, dok u 18:15:24 (razgovor broj 81) Goran Svalina zove Harisa Žunića te mu govori - evo ja sam tu u svom, a Haris njemu da je evo prošao Mostar, da će sad prema – grani, na što mu Goran Svalina kaže da se javi prije nego što uđe.

Da je i okrivljeni Joško Svalina kontaktirao sa Harisom Žunićem i to ne slučajno kako je naveo u svojoj obrani, braneći se da se javio na telefon jer je Goran bio u WC-u, te da mu je time bio poznat razlog zbog čega Žunić dolazi u RH i što pritom prevozi, upućuje razgovor broj 83 od 6. kolovoza 2008. godine u 18:57:10, a kada Joško Svalina zove Harisa koji mu govori da nije čuo maloprije, a Joško govori Harisu - Joško je, nije Goran, te govori da je Goran otiša vani negdi, te ga pita je li preša granicu. Haris odgovara za jedno dvadesetak minuta.

I slijedeći razgovor broj 84 od 6. kolovoza 2008.g.u 19:34:27 i kada sa telefona broja 387/62606 071 Goran Svalina zove Žunića i pita ga gdje je, a ovaj mu odgovara taman na granici, gdje dolazi za pet, desetak minuta, te ga Goran Svalina upućuje da ga odmah zove. Iz razgovor potom broj 89 u 20:25:12 s istog telefona 387/62606071 Goran zove Harisa te ga pita gdje je. Ovaj odgovara da ga evo kroz ove šumetine jarane, otprilike kroz ona brda, pa haman u Makarsku. Goran govori „odlično, ajd vozi“. U 20:37:56 (razgovor broj 17) Goran zove Joška i traži da Harisu nađe prenočište. U 20:43:32 (razgovor broj 30) Haris zove Gorana na broj 387/62606071, te mu govori da je u Promajni. Goran govori –„Bravo“, te Haris pita će ću, oću li gore“.Goran odgovara „gore, ono ko i uvek“.

Iz pročitane uredovne bilješke (list 261) sastavljene po policijskom službeniku Postaje granične policije Trilj Mati Pešo, sa graničnog prijelaza Kamensko, pod posl. brojem 511-12-37-SL/1-08 od 6. kolovoza 2008. neprijeporno je utvrđeno da je u 18.00 sati, iz smjera Republike Bosne i Hercegovine,Goran Svalina vozeći se na mjestu suvozača osobnim vozilom marke „Mercedes CLK 200“ reg. oznaka ST-876-RJ kojim je upravljao njegov sada pok. brat Jurica Svalina, na međunarodnom carinskom graničnom prijelazu Kamensko, nakon izvršene kontrole, prešao u Republiku Hrvatsku.

Također je te iste večeri, a što neprijeporno proizlazi iz pročitane službene zabilješke voditelja Odsjeka kriminaliteta droga, Policijske uprave Splitsko dalmatinske Mije Maleša (list 262), da je oko 21,00 sat na križanju glavne državne ceste D8 i županijske ceste ŽC39, na predjelu zvani Dupci zatečeno osobno vozilo „Opel Kadet“ bijele boje reg. oznake 122-A-183 bosanskohercegovačkih registarskih oznaka (bijele boje),utvrđeno da istim upravlja Haris Žunić.

Iz tih uredovnih bilješki, kao i iz reproduciranog razgovora broj 5 od 6. kolovoza 2008. godine u 15:21:27 razvidno je kako su i okrivljeni Goran Svalina i okrivljeni Haris Žunić toga 6. kolovoza 2008. godine, svaki u svome vozilu, krenuli iz Sarajeva prema Splitu, pri čemu u tom razgovoru Goran Svalina požuruje Žunića govoreći mu „trebaš mi brzo bit dolje“, provjeravajući i tijekom njegove vožnje, istodobno ga pitajući i je li ga Joško (Svalina) zvao. Da je Joško Svalina kontaktirao Harisa Žunića,u namjeri da mu ovaj,po nalogu Gorana Svaline,po dolasku u Trilj isporuči drogu, ukazuje razgovor broj 4 od 6. kolovoza 2008. godine u 17:46:57 kada okr. Joško Svalina pita Žunića gdje je, ali i onaj razgovor broj 83 u 18:57:10 kada mu Žunić kaže da će za kratko vrijeme preći granicu, koje činjenice u odnosu na višekratno pozivanja Žunića od strane okr. Joška Svaline i njegovo interesiranje gdje se Žunić nalazi sa vozilom, u kojem se nalazila velika količina heroína, punila, kokaina,kasnije utvrđenih pretragom, ukazuje na neutemeljenost obrane okrivljenog Joška Svaline, da on ne

poznaje okrivljenog Harisa Žunića i da se samo slučajno on toga dana javio na telefon kada je zvao okr. Žunić.

U prilog takvog zaključka suda ukazuju i izlisti telefonskih razgovora, iz kojih je razvidno da su Svalina i Haris Žunić, toga 6. kolovoza 2008. godine razgovarali osam puta.

Da je opojnu drogu, koju je prevozio u svom vozilu Haris Žunić trebao donijeti do obiteljske kuće Gorana Svaline u Trilju, a gdje se prema reproduciranim razgovorima između Joška Svaline i Žunića, toga 6. kolovoza 2008. godine, nalazio i okr. Joško Svalina ukazuje razgovor broj 21. od 6. kolovoza 2008. godine u 20:53:02 između „Damira“ i okr. Gorana Svaline i gdje ga Goran Svalina izvješćuje da je u svom selu Trilju i da čeka onog seljaka (op.pr.vj. okr. Harisa Žunića). Na to upućuje i razgovor br.30 od toga dana, u vremenu 20:43:32 kada Haris zove Gorana na broj 387/62606071, te mu govori da je u Promajni. Goran govori –„Bravo“, te Haris pita će li gore“.Goran odgovara „gore, ono ko i uvijek“.

Nadalje, da je okrivljeni Goran Svalina znao da je Haris Žunić „pao“,odnosno najvjerojatnije zaustavljen i potom uhićen od strane policije, a kada od posljednjeg razgovora između njih u 20:43:32 (razgovor broj 90) kada mu je Žunić kazao da je u mjestu Promajna (op.pr.vj. manje od sat vožnje do Trilja), do tog mjesta, nije došao ni do 22,00 sata, te da će biti problema, upućuju razgovori broj 658 u 22:00:26 između okr. Joška Svaline i okr.Mehdia Ahmetia te razgovora broj 655 u 22:00:58 između okr. Mehdia Ahmetia i okr. Ibrahima Stollakaja, te potom broj 668 u 22:26:51 između okr. Ferdia i okr. Mehdia Ahmetia, gdje jedni drugima govore da gase mobitele, jer je problem veliki, a na to ukazuje i razgovor broj 43 u 23.34:46 kada okr. Goran Svalina zove okr. Joška Svalinu i govori mu da je u bijegu, počinje bjesniti i počinje govoriti da nije sakrio ono, da je frka, da izgleda (misleći na Žunića), da je ovaj pa, da je policija već oko kuće u Trilju, da gasi telefone.

Upravo ovi razgovori,uz navedeno, upućuju na povezanost tih okrivljenika, a preko njih i ostalih u odnosu na njihovu međusobnu povezanost u činjenju kaznenog dijela zlouporabe opojnih droga.

Dana 7. kolovoza 2008. godine, temeljem naloga istražnog suca Županijskog suda u Splitu Kir US-69/08 obavljena je pretraga predmetnog vozila marke „Opel Kadet“ bosanskohercegovačkih reg. oz. 122-A-183 kojim je upravljao okr. Haris Žunić, tijekom koje je pronađena veća količina opojne droge heroin, smjese za miješanje te droge, nekih 100 grama kokaina i paketić amfetamina.

Naime, iz zapisnika o pretrazi PU SD, Odjela organiziranog kriminaliteta od 7. kolovoza 2008. godine (list 264), koji je temeljem naloga istražnog suca izvršena pretraga navedenog osobnog vozila, razvidno je kako su u desnoj oplati vozila, iza suvozača, policijski službenici pronašli pet paketa okruglog oblika, te daljnjih pet istih takvih paketa u lijevoj oplati vozila, a koji su bili oblijepljeni smeđom selotejp trakom u kojima se nalazila praškasta materija izgleda karakterističnog za „smjesu“, dakle za miješanje sa opojnom drogom heroin. Nadalje, u instrument tabli, iza pretinca, nasuprot suvozača pronađeno je deset paketa četvrtastog oblika, oblijepljenih smeđom selotejp trakom, u kojima se nalazila smeđa grumenasta materija, izgleda karakterističnog za opojnu drogu heroin. Nadalje, pretragom je pronađen jedan paketić okruglog oblika, oblijepljen smeđom selotejp trakom u kojem se nalazila bijela praškasta materija, izgleda karakterističnog za opojnu drogu kokain, te iza pepeljare, u šupljini instrument table, još jedan PVC paketić tzv. „suza“ u kojem se nalazila

bijela materija, izgleda karakterističnog za opojnu drogu amfetamin- speed, te dva mobitela marke „Samsun“ i „Nokia“.

Da je ta istražna radnja pretrage vozila obavljena lege artis, proizlazi iz utvrđenih činjenica temeljem izvedenih verbalnih dokaza ispitivanjem svjedoka, djelatnika policije koji su istu radnju obavljali Mije Maleša, Ivice Tokića i Damjana Alerića, koji svjedoci su u svojim iskazima Maleš (list 3036), Tokić (list 3037) i Alerić (list 2982) složno naveli da je na označenim mjestima, navedenim u zapisniku o pretrazi vozila (op.pr.vj. oplatama vozila, instrument tabli, iza pepeljare) pronađeni paketići sa opojnom drogom (heroin, kokain i amfetamin) i smjesom za punjenje, da je okrivljeni Žunić prethodno upitan ima li što od sumnjivih predmeta u vozilu, sam odvijačem skinuo instrument tablu u kojoj se nalazila opojna droga heroin, da su djelatnici policije prilikom pretrage koristili zaštitne rukavice, te da okrivljeni Žunić nije imao primjedbi na tijek pretrage, što proizlazi iz zapisnika o pretrazi, u kojem je razvidno da taj okrivljenik nije imao primjedbi na tijek pretrage, niti je u odnosu na tu radnju primjedbe imao prilikom obrane na raspravi (list 3172-3274), potvrđujući da se opojna droga heroin, kokain i amfetamin, te smjesa za punjenje, sve u paketima, uistinu nalazila na mjestima razvidnima u zapisniku o pretrazi vozila. Isti je okrivljeni potvrdio i da broj paketića droge i smjese za punjenje, utvrđenih zapisnikom o pretrazi vozila u cijelosti odgovaraju količini te droge, spram broja paketa iste, kako je uostalom on osobno i stavio u to vozilo. Slijedom toga sud iskaze tih svjedoka, prihvaća i ocjenjuje kao istinite i točne

Isti su predmeti (paketići droge, smjese za punjenje) pronađeni tijekom pretrage vozila, potom dostavljeni Centru za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ na toksikološko vještačenje.

Iz pisanog nalaza i mišljenja o toksikološkom vještačenju Centra za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ od 29. kolovoza 2008. godine (list 1000-1005) neprijeporno je utvrđeno da se u pronađenih deset paketa oblika kvadra (označenih brojevima od 11 do 20) sačinjenih od jednog sloja prozirne plastificirane vrećice, smeđe ljepljive vrpce, plavog gumenog balona oblijepljenih smeđom ljepljivom vrpcom nalazi svijetlosmeđa praškasta materija ukupne mase 4.969,70 grama koja materija je opojna droga heroin, dok se u deset ovalnih paketa označenih brojevima od 1 do 10 načinjenih od dva sloja prozirne plastificirane vrećice, jednog sloja žute vrećice oblijepljenih smeđom ljepljivom vrpcom ispunjenih prljavo ružičastom praškastom materijom, ukupne mase 9.970,40 grama nalaze adulteranti heroinskoj smjesi, kao i 99,70 grama opojne droge kokain, te 1,09 grama amfetamina. Iz vještva je nadalje razvidno da je na dvjema digitalnim vagama utvrđena prisutnost heroina. Nadalje, zelena biljna materija mase listova i cvjetnih listova 0,97 grama, oduzeta od okr. Ferdi Ahmeti zadržati više od 0,3 THC-a i konoplja je tipa droge (marihuna). Iz mišljenja toksikološkog vještva, na dalje je razvidno da je analizom tragova smeđe tekućine i smeđe vlažne materija nakon sušenja, a koja je oduzeta od okr. Igora Dokića, ukupne mase 17,23 grama, utvrđeno da su i u smeđoj tekućini i u smeđoj vlažnoj materiji, utvrđeni sastojci heroina u tragovima i ostalih sastojaka kako je razvidno na listu 1004 i 1005 spisa, te da su dakle tragovi smeđe tekućine i smeđe vlažne materije, droga heroin degradiran pod utjecajem vlage.

Iz pisanog nalaza mišljenja Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenje „Ivan Vučetić“ od 9. rujna 2008. godine (list 957-959) razvidno je kako je svjetlo smeđa praškasta materija ukupne mase 4,50 grama, pakirana u 29 paketića, opojna droga heroin, te da je smeđa biljna masa od 0,54 grama, smola konoplje hašiš. Ova je količina droge, uz novac od 1.320,00 kuna raznih apoena, uz potvrdu policije, oduzeta od okr. Denisa Mirka Mandića

dana 5.lipnja 2008.g.na autobusnom stajalištu križanja Ulica Hercegovačke i Sarajevske u Splitu.

Među strankama nije prijeporno da su prema Popisu opojnih droge, psihotropnih tvari i biljaka iz koje se može dobiti opojna droga te tvari koje se mogu uporabiti za izradu opojnih droga (NN 43/08) heroin i kokain opojne droge koje se nalaze u tom popisu Dijelu 1, Odjeljku 1, tetrahidrokanabinol (THC) i hašiš se nalaze na istom Popisu u Odjeljku 1,a droga amfetamin u Odjeljku 2.

Ispitana na glavnoj raspravi, sudski je vještak Ines Gmajnički (list 2914) u cijelosti ostala kod dvaju pisanih nalaza i mišljenja Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenje „Ivan Vučetić“ od 9. rujna 2008. godine (list 957-959) i od 29. kolovoza 2008. godine (list 1000-1005), a koje je izradila kao vještak toksikolog u Centru. Isti je vještak objasnila da adulteranti heroinskih smjesa su tvari koje imaju svoje biokemijsko farmakološko djelovanje, te ujedno služe za povećanje mase droge, dakle služe kao „punilo“, u konkretnom slučaju i u odnosu na vještačeno punilo, to su bili kofein i paracetamol. Vještak je nadalje navela da je po dolasku, gore navedene droge, upakirane u omote i dostavljene na vještačenje u Centar, ona prva i jedina vještačila istu materiju, na Odjelu kemijsko – fizikalnih vještačenja u Centru, na način da je dostavljene joj od strane policije zatvorene omote, u kojima se nalazila oduzeta opojna droga, onaotvorila i potom istu materiju vještačila. Inače da se komparativno vještačenje vrši na način da se prvo pregleda materija, prvo da se određuje boja i potom koriste tri metode: infracrvena spektroskopija, plinska kromatografija sa detektorom masa i tekućina kromatografija. Uzroci se pripremaju na način koji je predviđen za analizu tim metodama. Određuje se sastav heroinske smjese, tj. sastav droge, određuju se omjeri glavnih komponenata u smjesi, i na temelju rezultata te tri metode daje se mišljenje da li uzroci sadrže iste sastojke i da li su oni u istim omjerima, i ako jesu onda su oni komparativno istovjetne.

Analizirajući na dalje obrane okrivljenika, da se između njih ne bi radilo o trgovini opojnim drogama već prodaji bakra, goriva, odjevnih predmeta, CD-ova, škampi, pike, balota, pive i sl. predmeta, sud zaključuje kako iste obrane nemaju utemeljenja u nizu preslušanih razgovora, što proizlazi iz obrane okr. Mehdi Ahmeti na glavnoj raspravi (list 3194-3198), a nakon što su mu predloženi pojedini razgovori, gdje ovaj priznaje da se ne radi o bakru,baloti,CD-u, kada se ti i drugi izrazi upotrebljavaju u razgovorima, već o opojnoj drogi heroin, u određenim količinama, braneći se da izraz „petica“, odnosno izrazi deset i četrdeset, a kada se u razgovoru broj 2516 od 25. srpnja 2008. godine u 14:07:59 spominju označavaju pet, deset ili četrdeset grama heroina, dok izraz „cilu balotu napravi“ označava količinu heroina koja može iznositi pet ili deset grama. Nadalje, da kada se u razgovorima i to broj 2667 od 26. srpnja 2008. godine u 17:22:50 i broj 2669 od 26. srpnja 2008. godine u 17:23:42 spominju količine od 50 kg bakra, to označava 50 grama heroina, te da kada se spominje izraz bakar, da se to također odnosi na opojnu drogu heroin. Kada se nadalje spominje izraz CD u razgovorima, i to onom broj 2745 od 27. srpnja 2008. godine u 17:57:40 da se taj naziv odnosi na heroin, da tri CD označavaju tri grama heroine, dok izraz „cvancik“ i kada se isti koristi tijekom razgovora koji mu je predložen broj 2069 od 20. srpnja 2008. godine u 15:44:21 se odnosi na dvadeset grama heroina. Nadalje, da se izraz šezdeset pari cipela i koje spominje prilikom razgovora sa svojim bratom Ferdijem Ahemtijem u reproduciranom razgovoru broj 615 do 30. svibnja 2008. godine u 19:31:49 označava šezdeset grama heroina i koje su raspizali Ibrahim Stollakaj i Denisa Mirko Mandić (v.obrana okr. Mehdi Ahmeti, list 3187, str. 6, zadnji pasus). Nadalje da izraz brzina, označava drogu amfetamin „speed“, izraz „i ono drugo“ u razgovorima, da označava kokain, a kada se ti izrazi navode u razgovoru broj 280 od 3. srpnja 2008. godine u 13:06:34. Izrazi „0,3 ili 0,4“ označava količinu heroina od 3

ili 4 žličice od kave i kako se navodi u razgovorima broj 2292 od 23. srpnja 2008. godine i broj 2067 od 20. srpnja 2008. godine.

Iako Mehdi Ahmeti u svojoj obrani prilikom reproduciranog mu telefonskog razgovora nije prepoznao glas Joška Svaline s kojim je učestalo komunicirao telefonom, činjenica je da u preslušanom razgovoru od 26. srpnja 2008. godine u 17:22:50 (razgovor broj 2667) upravo Joško Svalina zove Mehdi Ahmetia i govori mu da spremi 50 kg bakra pa će on doletit dole, a potom Mehdi Ahmeti od Ibrahima Stollakaja u 17:23:42 (razgovor broj 2669) kada nije prepoznao ni glas svog brata, govori Stollakaju da mu spremi 50 kg bakra. A potom i bočicu jer da će doći Joža (Joško Svalina). I u prezentiranim razgovorima od 26. srpnja 2008. godine nakon kojih je Mehdi Ahmeti naveo u svojoj obrani da se uistinu govori o opojnoj drogi, potvrđuje da on te razgovore vodi i s okrivljenim Joškom Svalinom i Juricom Gabrićem.

Na doprinos okrivljenog Jurice Gabrića u počinjenju djela, a koji pokušava umanjiti svoju visokopozicioniranu ulogu koja mu je pripadala u toj organizaciji, upućuje niz razgovora pa tako primjerice i onaj od 15. lipnja 2008. godine u 18:56:38 (razgovor broj 553) kada Mehdi zove Juricu Gabrića na telefon 095 894 5686 te oslovljavajući se s „asu“ i „kralju“ Mehdi govori Gabriću da ga je zva neki Nume (Neven Urlić), da valjda njemu treba 5 dat, pa će on to sa Svalom riješit? Moš njemu, moš njemu. Ja mislim da je to neki njegov, odgovara mu Gabrić. Mehdi pita – je l mu se to može dat, a Gabrić mu odgovara – Daj mu. Reći ću ja Žuži. Mehdi govori Aj ti obavijesti njega, a Gabrić ga upućuje- Ti mu daj. I razgovor od 16. lipnja 2008. godine u 18:53:09 (razgovor broj 582) potvrđuje takav zaključak kada Gabrić zove Mehdi s broja 095/894-5686 i pita je li onome Numi dava jučer, ono šta ga je zva? Mehdi govori da mu je da 5, a on njemu keš. Gabrić nastavlja ako ga bude zva danas, onda da mu ono šta ga je pita, da jednu mukte.

Da su prodavali raznu opojnu drogu govori i razgovor od 3. srpnja 2008. godine kada u 15:41:10 (razgovor broj 285) Gabrić šalje s 092/214-5325, SMS poruku Mehdiu – „Asu koliko bi brzoga, taman idem po to“.

Da je o trgovini drogom bio upoznat Ferdi Ahmeti, da je znao ulogu svakog i prihvaćao svoju ulogu, te i prodavao opojnu drogu posredstvom Denisa Mirka Mandića i Ibrahima Stollakaja, potvrđuju također na raspravi preslušani razgovori.

Tako primjerice 4. lipnja 2008. godine u 17:36:49 (razgovor broj 889) Mehdi govori Ferdiu Ahmetiu da s ovim danas, jer je maloprije zvao maloga koji je rekao da danas rješava ovo drugo, te da je to 10, je l tako. Mehdi nastavlja od prve i od druge 10.000,00 kuna. Ferdi pita koliko puta je uzima. Mehdi govori kad me isplati bit će drugi put. Ferdi govori Od tebe da uzima. Ferdi govori to je 3 puta. Mehdi govori dva puta. Govore na njemačkom, te Mehdi potom govori - Sa strane ostaje koliko onda? Ferdi govori da je bilo 27. Mehdi govori - E pa računaj. Ferdi računa – 10, te govori - On je uzeo dvi hiljade. Mehdi potvrđuje. Ferdi nastavlja – To su 12. Mehdi govori –da. Ferdi govori – 15 još mora bit. Mehdi pita – Di mora biti 15? Ferdi odgovara – 150 ih mora biti napravljenih bez onoga što je Splićo dao. Mehdi govori to i ne računam ništa. Ferdi govori – 150 ih još mora biti. Mehdi pita – Šta 150? Ferdi odgovara – komada. Sada Mehdi broji – E ovako, sve skupa su ti bili 270, je tako? Ferdi potvrđuje. Mehdi govori - Dva, dvi balote su ti otišle. Ferdi dodaje -120 ih je otišlo. Bilo je 270, 120 ih je otišlo. Je l' tako je li to još 150. 120 i 150 je l' 270? Te potom Ferdi govori – Ajde prisluškuju nas te prekida. Prethodno u 16:38:16 Mehdi je zvao „Denu“, te nakon što je

provjerio šta radi „Dena“ mu govori da će brzo doletiti te će mora uzet i ono, nek još nešto riješi.

Uloga Jurice Gabrića proizlazi i iz razgovora Ferdia s Medhiem Ahmeti od 11. srpnja 2008. godine u 13:57:29 (razgovor broj 1295) kada s telefona 095/891-7038 zove Ferdi Mehdi i govori da je doša Jure. Iz razgovora br. 387 od dana 8. srpnja 2008. godine u 11:33:06 Mehdi zove Juricu Gabrića na 092/214-5325 i govori da bi mu triba opet. A ovaj razgovor nakon što je 7. srpnja 2008. godine u 19:34:43 (razgovor broj 1045) Mehdi Ahmeti zvao Numu odnosno Nevena Urlića na broj 092/126-6632 te mu govori Matko je za ono što izbacujem. Urlić mu govori da zna te da bi mu trebalo 20. Mehdi govori bi li moga biti tamo na Brdima di su zadnji put?

Nadalje, da Jurica Gabrić distribuira opojnu drogu po nalogima braće Svaline, upućuju i razgovori između Gorana Svaline i Igora Dokića, kojemu radi daljnje prodaje Goran Svalina isporučuje heroin, dajući nakon primljene narudžbe upute Jurici Gabriću, kada, gdje i kome će isporučiti opojnu drogu, ali da i od istoga preuzme novac.

Tako iz razgovora broj 235 do 2. lipnja 2008. godine u 10:00:21 Gorana Svalinu zove osoba s broja telefona 095/879-3054 predstavljajući se kao Igor, te pita Gorana gdje će bit za 10 minuta, a ovaj mu odgovara di god te volja, nakon čega se nalaze u Igorovom kafiću. Iz razgovora broj 255 u 10:19:27 toga dana, Goran Svalina zove Gabrića i upućuje ga da za pola sata da 50 kg bakra, onome di i prošli put, onome jakome (op.pr.vj. Igoru Dokiću, koji je jače tjelesne građe), te pita Juricu je li zna kome, a potom mu objašnjava Igoru, na što Jurica potvrđuje. Iz razgovora 261 istog dana u 10:58:24 Goran zove Juricu Gabrića i provjerava „jesi rješia“, a ovaj mu odgovara da je blizu. Sutradan 3. lipnja 2008. godine i temeljem razgovora broj 367 i 370, iz kojih je razvidno da su se Goran Svalina i Igor Dokić, našli u stanu Dokića, u 17:58:06 (razgovora broj 371) Goran Svalina zove Gabrića i od njega ponovno traži da odnese, za koliko može i da od njega uzme 1.000,00 EUR-a, te Gabrić u 19:58:19 razgovor broj 380 potvrđuje Svalini da je Dokiću – odnio i sve uzeja. I 4. lipnja 2008. godine u razgovor broj 411 u 14:33:23 Dokić traži od Gorana Svaline - jednu 25-ticu hitno, na što Goran Svalina zove Gabrića (razgovor broj 412) u 14:34:04 i kaže mu da ovome donese 25 kg bakra, a potom minutu kasnije u 14:45:40 traži da od njega uzme i 500,00 EUR-a.

Da je Igor Dokić gotovo svakodnevno kontaktirao Gorana Svalinu tražeći da mu ovaj pošalje heroin i da mu je ovaj heroin dostavljao preko Jurice Gabrića, koji je pak novac uzimao od Dokića i predavao Svalini (200,00 kn po gramu heroina, razliku zadržao Dokić za sebe i to kada se gram raspiza na 5 pizeva, svaki po 100,00 kn), upućuje više razgovora od 5. lipnja 2008. godine broj 490, 492, 493, 494, 495, od 6. lipnja 2008. godine broj 579, od 7. lipnja 2008. godine broj 637, kada Igor spominje Svalini da je uzeo 100 litara dizela i pita ga hoće li biti još lože, a Goran mu potvrđuje. Na isto upućuju i razgovori od 10. lipnja 2008. godine broj 862, 64, 882, te od 19. lipnja 2008. godine broj 120, u 22:02:03 i kada Goran Svalina zove Juricu Gabrića i pita ga – je li zapisao koliko je Igoru dao, a ovaj mu odgovara šest tura po pedeset, što još jednom potvrđuju i prilikom razgovora broj 1520 u 22:19:11 i sms-a broj 121 u 22:17:45.

O ulozi Ante Kosora, u inkriminiranoj djelatnosti, upućuju razgovori br. 871 od 30. svibnja 2008. godine kada G. Svalina tražeći od brata Joška broj Gabrića, navodi da je ovaj ispred njega ovoga zvao. Iz razgovora br. 85 od 18:59:34 G. Svalina od Kosora traži broj Gabrića, te ga u razgovoru br. 571 od 7. srpnja u 13:45:54 G. Svalina pita koliko mu je Joško

dao para, a kada ovaj odgovara 1.000 i da treba dati još toliko, odgovara mu da će mu dati popodne. Dana 28. srpnja u 11:30:12 G. Svalina šalje sms Kosoru da mu treba. Osim toga tu su i razgovori između Kosora i Joška Svaline od 1. kolovoza u 21:35:40 kada J. Svalina pita Kosora kada može staviti pivu u frižider, a ovi odgovara baš u oni frižider, te da može za jedno pola sata. Istoga dana, J. Svalina mu u 22:09:43 govori da dođe ispred crkve, gdje će drogu predati M. Ahmetiu, a kada je ovaj zatražio drogu od J. Svaline, a ovaj mu odgovara da će mu poslati svoga. Da Kosor dotura drogu po uputi i nalogu Joška Svaline upućuju razgovor broj 125 u 22:11:19 kada J. Svalina zove Antu Kosora, a ovaj mu govori tu je, tu je, misleći na Mehdiu Ahmetia koji je telefonski nazvao J. Svalinu minutu ranije, govoreći mu da čeka u vozilu. Nadalje, upućuje i razgovor broj 390 od 4. kolovoza 2008. godine u 15:34:19 kada J. Svalina i nakon što je prethodno razgovora sa svojim bratom G. Svalinom da treba negdje odnijeti drogu zove Antu Kosora na tel. 098/672-268 i pita ga za koliko može biti kraj Crkve dolje i da će doći čovjek sa crnim BMW-om, na što ga Ante pita – hoću i njemu morat ubacit?, te u nastavku razgovora Ante govori dobro je, ubacit ću kroz prozor. U sms porukama 391 i 393 u 15:41:29 i 15:41:40 Ante Kosor sa svog telefona šalje sms poruku Žuži (Jošku Svalini) i govori mu ako je priša ugovori ranije i nek ostavi suvozač prozor otvoren, te hoću li staviti u darovnu vrećicu ili onako tvornički. Joško Svalina ga minutu kasnije u razgovoru broj 392 zove i kaže mu da je uredu i kako su se dogovorili, te u 16:19:38 ponovno zove Antu i govori mu – može li ponijeti dvije hladne pive, dvojica će, te Ante potvrđuje. U 16:38:06 razgovor broj 401 Joško Svalina zove Antu koji mu kaže da nema nikoga, te mu Joško povišenim tonom govori da kako nema, da ga Igor (Dokić) čeka deset minuta, te mu potvrđuje da zna na koga misli. Joško Svalina mu kaže i da ga čeka Medo (Mehdi Ahmeti). U razgovoru broj 409 u 16:45:16 Joško Svalina zove Mehdiu, koji ga pita da je li Igor Dokić došao uzeti, što J. Svalina potvrđuje. U razgovoru broj 410 u 16:46:55 J. Svalina razgovora sa Antom Kosorom koji potvrđuje da je sve u redu.

I ovi razgovori, među ostalim tijekom dokaznog postupka reproduciranim razgovorima iz većeg broja međusobnih dogovaranja okrivljenika mobitelima, upućuju na strukturu njihove povezanosti, te potvrđuju zaključke da okrivljeni Ante Kosor skladišti, te radi daljnje prodaje dalje distribuira opojnu drogu heroin.

Na odnos svojevrstne hijerarhije upućuje i preslušani razgovor od 13. lipnja 2008. godine u 18:19:36 (razgovor broj 525) kada Mehdi zove 091/600-5517 te se javlja Joško Svalina koji pita tko je, a Mehdi se predstavlja kao Medo i Agent. Joško Svalina mu govori da je reka malome jer je jučer bila utakmica. Mehdi pita je li može dobiti zeleno svjetlo, a Joško Svalina mu odgovara kad on sad završi ovu, da će mali doći doli, uzet će kiki riki, neće mu dat ništa, onda ću ja doći doli kad me mali zove.

Dakle, ne samo citirani razgovori, već i svi oni preslušani na glavnoj raspravi evidentno upućuju na uloge okrivljenih u distribuciji opojne droge koju je u Bosni i Hercegovini nabavljao Goran Svalina, bez obzira na njihove obrane. Upravo ti razgovori, od kojih su neki netom navedeni, utvrđuju zaključak suda da su J. Gabrić i A. Kosor po nalogu G. Svaline, odnosno po dogovoru i uputama Joška Svaline, za točno utvrđenu cijenu od 200,00 kuna po gramu heroina i u količinama od 20 do 200 grama, tu drogu, izmješanu sa punilima, isporučivali okrivljenicima Kujundžiću, Urliću, Dokiću, Ferdiu i Mehdiu Ahmeti, koji su je potom raspizavali, odnosno miješajući je sa smjesom, prepakirali na pizeve i potom određujući svoju cijenu, koja uobičajeno nije niža od 100,00 kuna po pizu, tako, dalje prodavali, pri čemu su dio novca zadržavali za sebe, a preostali novac, ranije dogovorene cijene po gramu heroina od 200,00 kuna po gramu, predavali braći Svalina.

Podjelu rada ove grupe koja se udružila radi zloporabe opojne droge opisanu u činjeničnom djelu izreke, skoro na istovjetan način opisuje i Joško Balić policijskom službeniku Damjanu Alerić u preslušanim razgovorima br. 648. i 654., oba od 6. lipnja 2008. godine.

Okrivljeni Mehdi Ahmeti, Neven Urlić i Tonči Devivi u svojim obranama označavaju koje su riječi koristili za opojnu drogu. No i bez njihovog priznanja, iz slijeda telefonskih razgovora okrivljenika i njihovim međusobnim povezivanjem u logičnu cjelinu, sasvim je jasno da okrivljenici, prilikom međusobnih razgovora i kada spominju nazive pojedinih predmeta ne razgovaraju o prometu takvim predmetima, pa ni o „bakru, gorivu, majicama, gaćama, piću, cipelama, CD-ma, piki, gorivu, pivi, škampama, vinu, filmu, balotama, zelju, travi, brzini i slično“, već da dogovaraju kupnju i prodaju opojne droge.

Naime, sadržaj takvih njihovih razgovora i slijed međusobne telefonske komunikacije upućuju na zaključak da se ti izrazi, ali i spominjanje izraza „ono, film, žuto, livat benzine, pola“, odnose na opojnu drogu heroin, izrazi „trava i zelje“ na marihuanu, a „brzina“ na drogu amfetamin-speed, te količine uz te izraze od kilogram, metar, litra se odnose na grame te droge.

Komparacijom međusobnih razgovora između okrivljenika zabilježenih u snimljenim i tijekom dokaznog postupka reproduciranim razgovorima, slijedeći hijerarhijsku ljestvicu, razvidno je da su ti izrazi, koji se spominju u telefonskim komunikacijama, korišteni radi prikrivanja stvarne inkriminirane djelatnosti okrivljenika, te da isti označavaju opojnu drogu koju su prema dobro razrađenom planu i prethodnom dogovoru okrivljenici prodavali velikom broju osoba za točno unaprijed utvrđenu cijenu po gramu i pizu heroina i koje vrste opojne droge, iako označavane u njihovim razgovorima upravo tim nazivima, su kod pojedinih okrivljenika i pronađene.

Stoga se obrane i ostalih okrivljenika ne mogu prihvatiti kao osnovane, a nabranje svih razgovora u presudi, koji upućuju na takav zaključak i koji su preslušani na glavnoj raspravi, samo bi opteretilo ovo obrazloženje. Međutim, potrebno je kazati kako upravo ti razgovori upućuju na broj isporuka opojne droge okrivljenika jedan drugom, kao i količinu opojne droge te način na koji su bile podijeljene njihove uloge, baš kao što je to i opisano u činjeničnom dijelu izreke presude pod točkom 1, a u odnosu na okrivljene Gorana Svalinu, Joška Svalinu, Juricu Gabrića, Mehdića i Ferdia Ahmetia, te Ibrahima Stollakaja kako to u snimljenom razgovoru i policijskom službeniku i Sadatu Ahmetiju opisuje i Joško Balić.

Nelogična je nadalje obrana okr. Ivana Kujundžića o kupnji tableta Viagre od Gorana Svaline, a što ovaj okrivljenik pokušava opravdati, jer je u razgovoru s Goranom Svalinom upotrebljavao izraz „pike“. No međutim njegovi dogovori s Goranom Svalinom, a ovoga potom s Juricom Gabrićem, te ovoga s Mehdiem Ahmeti i kroz njihovu telefonsku komunikaciju, evidentno potvrđuju isporuke ne tableta, već opojne droge. Naime, u razgovoru broj 955 od 11. lipnja 2008. godine u 21:30:35 Kujundžić govori Goranu Svalini „da mu proba nać onog drugog malo“, da bi u razgovoru istog dana u 21:43:38 Kujundžić odgovara Svalini da je ono riješio. Iz razgovora broj 70 od 29. lipnja 2008. godine u 15:45:46 Ivan Kujundžić zv. „Jale“ govori Goranu Svalini „da će dati sve da se ove pike riješi, ali da je to raža nad ražom i da mu vraćaju, na što mu Goran govori da da malo šminke na to, dok mu

Kujundžić govori da mu uvijek daje mršavu piku, te da bi mu jedan put mogao dati debelu ili normalnu piku. Isti učestalo kontaktiraju dana 1. srpnja 2008. godine, u više navrata (op.pr.vj.devnet dana od isporuke druge količine droge 21.lipnja 2008), pri čemu u razgovoru broj 366. od 1. srpnja 2008. godine u 22:16:55 Goran Svalina u razgovoru navodi Kujundžiću da je li sračuna 13.300, pri čemu da je 1.100 od prošlog puta. U međuvremenu Goran Svalina razgovara sa Gabrićem i pita ga ima li u njega 200 kila bakra i da bude kraj crkve, da mu to donese, a tri dana kasnije traži od njega da mu donese 50 kg bakra. Iz razgovora broj 368 od 14. srpnja 2008. godine u 16:23:33 Kujundžić zove Goran Svalinu i govori da mu treba dvi i pol kike, a Svalina mu kaže da će mu to spremić za uru. Iz sms od 14. srpnja 2008. godine u 13:10:39 Kujundžić izvješćuje Svalinu da skuplja, te da će mu javiti kada vidi koliko će skupiti. Iz razgovora od 28. srpnja 2008. godine u 10:00:32, a nakon više razgovora između toga Kujundžić govori Goranu Svalini da će njegov dio dati u petak, bar četiri, a onaj idući petak opet četiri, na što mu Goran govori da od onih 13.300 mu nešto očisti. Iz razgovora broj 113 od 1. kolovoza 2008. godine u 15:59:28 Kujundžić govori Goranu Svalini da kako ide na more, to će mu tek moći dati sutra ili ako hoće da ostavi kod nekog od njegovih, te mu to uistinu daje sutra, a kako je razvidno u razgovoru broj 194 od 2. kolovoza 2008. godine u 17:16:02.

Navedeni razgovori između I.Kujundžića i G. Svaline, naročito oni iza 20. odnosno 21. lipnja 2008. godine kada je G. Svalina nabavio od „Damira“ drogu heroin, kao i oni razgovori neposredno prije nabave nove veće količine droge u kolovozu 2008. godine, ukazuju na neosnovanost obrane Kujundžića da se isti razgovori između njih odnose na kupnju broda i pristanišnog veza, odnosno tableta Viagre, kako se taj okrivljeni branio na raspravi.

Isto tako slijed telefonskih razgovora Joška Svaline s Mehdiem Ahmetiem, pa s Antom Kosorom, te dogovora s Igorom Dokićem govore o sasvim neosnovanoj priči o slaganju gajbi i predajama dokumentacije za motor, koja se možda među njima i dogodila, ali svi njihovi snimljeni i na ovoj raspravi preslušani razgovori svjedoče isključivo o isporuci opojne droge u prvom redu Ante Kosora prema uputama Joška Svaline, Igoru Dokiću i Mehdiu Ahmetiu, a dogovori Gorana Svaline s Igorom Dokićem i potom upućivanje Jurice Gabrića na Igora Dokića vezano za isporuke droge. Kada bi se osim toga, uzelo u obzir da je Igor Dokić, kako sam navodi u svojoj obrani, dnevno koristio i do 2- 3 grama opojne droge heroin za sebe, ipak njegove svakodnevne narudžbe i primljena količina opojne droge od Gorana Svalin, posredstvom Jurice Gabrića, govore u prilog zaključku suda, da preostala količina od svake te isporuke, je bila namijenjena daljnjoj prodaji.

Naime, takav zaključak proizlazi iz niza međusobnih telefonskih razgovora između te trojice okrivljenika. Iz razgovora broj 255 od 2. lipnja 2008. godine u 10:19:27 Goran Svalina zove Gabrića i kaže mu da Igoru odnese 50 kg bakra, te ga u razgovoru toga dana u 10:58:24 pita je li riješio, a ovaj mu govori da je taman blizu. Sutradan, što je razvidno iz razgovora broj 331 u 17:58:06 Goran Svalina ponovno zove Gabrića i kaže mu da isto onako odnese Igoru i od njega uzme pare 1.000,00 EUR-a ili 7.300,00 kuna, te o dolasku Gabrića, u razgovoru broj 372 od 3. lipnja 2008. godine u 18:00:14 govore navodi Goran Svalina Igoru Dokiću, te toga dana u razgovoru broj 380 u 19:58:19 Gabrić potvrđuje da je uzeo novac od Igora i odnio ga Žuži (Jošku Svalini). Iz razgovora broj 411 od 4. lipnja 2008. godine u 14:43:23 Igor Dokić govori Goranu Svalini da mu treba jedna dvadesetpetica, nakon čega minutu kasnije Svalina poziva Gabrića i govori mu da Dokiću odnese tu količinu, tražeći da od ovoga uzme 500,00 EUR-a. Igor Dokić sutradan 5. lipnja 2008. godine u razgovoru broj 490 u 13:59:20 navodi da bi mu trebala usluga ka i jučer, nakon čega Svalina ponovno naziva Gabrića da Dokiću odnese drogu i od njega uzme pet stoja. Iz razgovora broj 579 od 6. lipnja 2008. godine u 13:36:35 Igor Dokić zove Gorana Svalinu i kaže mu „da mu trebaju četiri ona

onako“, dok u razgovoru broj 637 od 7. lipnja 2008. godine u 14:10:04 Goran Svalina pita Dokića da koliko je liva benzine u Žuže, te ovaj odgovara 100 litara, govoreći mu da i on (G. Svalina) za njega čuva naftu.

Kod preslušanih razgovora, neutemeljene su i obrane okrivljenih Tonča Devivia i Siniše Bradarića o broju izvršenih kupnji te kupljenoj količini opojne droge, kao i obrana Denisa Mirka Mandića da je opojnu drogu kupovao isključivo za svoje potrebe, kao i obrana Ibrahima Stollakaja da je u svega pet šest navrata i to isključivo za Mehdiu Ahmetia predao opojnu drogu. Brojnost njihovih telefonskih kontakata s trećim osobama - kupcima, izvještavanje o prodanoj količini, dogovori o isporukama opojne droge, hvalisanje Stollakaja Ferdiu Ahmetiu da radi za Gorana Svalinu i prodaje njegovu drogu, ukazuje da su u njihovim obranama zanijekani upravo dokazi koji ih terete.

Kako je međusobnih razgovora između tih okrivljenika i tijekom trajanja posebnih izvida snimanja telefonskih razgovora, uistinu bilo mnogo, to će se u ovom obrazloženju sud opozvati samo na njih nekoliko, iz kojih će biti razvidno da su ti okrivljenici u razgovorima se dogovarali o isporukama droge, izvještavanju o prodanim količinama. Iz razgovora broj 2069 od 20. srpnja 2008. godine u 15:44:21 razvidno je kako Siniša Bradarić zove Mehdiu Ahmeti i govori mu da pripremi dvadeset, da će do večeras biti izbačeno tri i pol tisuće, a ostatak sutra, da su mu neki već naručili dva tisuće, nakon čega izračunavaju koliko je ostvareno novca od prodaje droge. Iz razgovora broj 2132 od 21. srpnja 2008. godine u 15:17:56 Bradarić kaže Mehdiu Ahmetiu da ima para tri tisuće i dvjesto plus dva grama, na što mu Mehdi odgovara „to je već posao“, nakon čega ponovno izračunavaju iznose prodane droge. Iz razgovora broj 1443 od 13. srpnja 2008. godine u 18:37:50 Mehdi Ameti zove Bradarića i kaže mu da donese novac, a Bradarić mu kaže da je dobio tisuću i petsto kuna u pet minuta. O preuzimanju droge, isporuci novca od prodane droge, uz zadržavanje dijela droge, te time u smislu utvrđenja činjenice da je okrivljeni Siniša Bradarić prodavao drogu za okrivljenog Mehdiu Ahmetia, a ne da su razgovori vođeni oko uobičajene kupnje droge na relaciji diler – ovisnik, te dugovanju Bradarića, Mehdiu Ahmetiu ukazuju i razgovori 885 od 30. lipnja 2008. godine u 19:34:38, broj 119 od 2. srpnja 2008. godine u 17:45:15, broj 1205 od 10. srpnja 2008. godine u 15:14:24, broj 1312 od 11. srpnja 2008. godine u 18:56:33, broj 1464 od 13. srpnja 2008. godine u 16:12:26.

Na istu činjenicu da je opojnu drogu za Mehdiu prodavao i okrivljeni Tonči Devivi ukazuju razgovori broj 896 od 1. srpnja 2008. godine u 16:53:37, broj 870 od 29. lipnja 2008. godine u 22:01:18, broj 918 od 3. srpnja 2008. godine u 13:43:11, broj 1225 od 10. srpnja 2008. godine u 17:00:54, te broj 1289 od 11. srpnja 2008. godine u 13:31:33.

Također u odnosu na činjenicu da je za Mehdiu Ahmetia drogu prodavao i okrivljeni Denis Mirko Mandić, koji je dana 5. lipnja 2008. godine u Splitu zatečen sa 29 pizeva heroina težine 4,59 grama, te količinom od 0,54 grama hašiša, ukazuju razgovori između tih okrivljenika broj 208 od 1. lipnja 2008. godine u 22:05:04 i kada mu ovaj kaže da uzme tisuću i trista. Nadalje u prilog te činjenice ukazuje i razgovor broj 1166 od 9. srpnja 2008. godine u 11:50:04 kada Mandić zove Mehdiu Ahmeti i kaže mu da mu izbaci ka i jučer, a na upit ovog šta, odgovara peticu, navodeći mu i da ima hiljadu. Da mu treba „petica“ Mandić traži od Mehdiu Ahmeti u razgovoru broj 1292 od 11. srpnja 2008. godine u 13:32:59, nakon čega u 13:57:59 toga dana (razgovor broj 1295) ponovno naziva Mehdiu Ahmetia i predstavlja se kao najveći diler na Brdima (op.pr.vj.predio Splita). Dva dana kasnije iz razgovora broj 1499 u 22:52.31 Denis Mirko Mandić ponovno traži „peticu“, te mu Mandić govori da će mu novac dati sutra. Iz razgovora broj 1514 od 14. srpnja 2008. godine, 1673 od 16. srpnja 2008.

godine, broj 1673 od 16. srpnja 2008. godine, broj 2138 od 21. srpnja 2008. godine, broj 2178 i 2273 od 22. srpnja 2008. godine između te dvojce okrivljenika razvidno je kako od okrivljenog Mehdi Ahmeti okrivljeni Mandić naručuje drogu, spominjući pritom da mu treba petarda, tri piza, odnosno štruca. Upravo te činjenice, količina i vrsta droge, brojnost raspizane droge, mjesto pronalaska okrivljenika sa takvom materijom, pronađeni novac, uz neprijepornu ovisnost okrivljenika o drogama i njegova teška materijalna situacija, zatvaraju skup indicija koji ukazuju na činjenicu da je okr. Mandić istu količinu droge posjedovao radi prodaje, a koju je prethodno dobio od braće Ahmeti, za koje je istu drogu prodavao

Da je sa okrivljenim Denisom Mirkom Mandićem razgovora i Ferdi Ahmeti i da su koristeći izraz cipele, streljivo i slično, što su izrazi za heroin i kako to u obrani navodi navodi Mehdi Ahmeti, ukazuju razgovori broj 638 od 31. svibnja 2008. godine u 22:26:25, broj 922 od 5. lipnja 2008. godine u 11:24:09. Da je okrivljeni Mandić okrivljenom Ferdi Ahmetiu poslao heroin, što u svojoj obrani ne prijeponi Ferdi Ahmeti u količini od 1 grama, razdijeljenog u pet pizeva i to dana 26. svibnja 2008. godine, ukazuju razgovori od tog dana broj 208, 212, 213 i 288, pisano izvješće policije, obrane okr. Ferdia Ahmeti i Denisa Mirka Mandić.

Posebno je neutemeljena obrana Gorana Svaline da bi mu policijski službenici podmetnuli dokaz, paketiće heroína oduzetih iz vozila Žunića tijekom pretrage od 7. kolovoza 2008. g., sa otiscima njegove ruke na njima, a kada su mu, u zgradi policije, tijekom ispitivanja, gurali da prihvati pakete s opojnom drogom, kako bi na njima ostali njegovi otisci. Tako složena obrana toliko je nelogična, kada se uzme u obzir vrijeme kada je uhićen okr. Haris Žunić, kada je vozilo pretraženo, te kada je uhićen Goran Svalina koji je pobjegao.

Naime, tijekom rasprave izveden je dokaz čitanjem daktiloskopskog vještačenja otisaka prstiju PU SD, Sektor krim. policije, Odjela za očevidne i krim tehniku od 12. kolovoza 2008. godine (list 645-646), pronađenih na pakovanjima opojne droge pronađene u automobilu Harisa Žunića, kojim je utvrđeno da ti otisci pripadaju Goranu Svalini, jer su prema mišljenju iz tog vještva podudarni – identični sa otiscima prsta srednjaka, desne ruke Gorana Svaline.

Slijedom toga sud smatra utvrđenim da je osoba koja je u Sarajevu radi prevoženja heroína iz Sarajeva, R BiH, u Split RH, a nakon izvršene kupnje predala opojnu drogu Harisu Žuniću bio upravo Goran Svalina, a što proizlazi iz preslušanih razgovora, ali i obrane Harisa Žunića.

U odnosu na dokaz daktiloskopskim vještačenjem, sud je i nakon što je u dokazne svrhe temeljem čl. 330. st. 1. Zakona o kaznenom postupku uz primjenu odredbe čl. 184. st. 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku, pročitano daktiloskopsko vještačenje od 12. kolovoza 2008. godine, u svojstvu svjedoka, na okolnost poznavanja činjenica vezanih uz daktiloskopsko vještačenje, ispitao svjedoka policajca Vinka Milića. Svjedok Vinko Milić u svom je iskazu (list 2838), sudu kazao da je on djelatnik PU SD već 19 godine, od kojih 17 godina radi na ovim poslovima, 13 godina na poslovima krim tehničara, te posljednje 4 godine unutar policije kao vještak daktiloskopije, na najtežim kaznenim djelima, gdje uz pomoć najnovije stručne i znanstvene tehnologije, sa određenih predmeta „skida“ tragove papilarnih linija i uspoređuje ih sa bazom podataka. Svjedok je kazao da je on stručno osposobljen za ovaj posao, jer da za to posjeduje odgovarajuće certifikate, da je prošao sve tečajeve za krim. tehniku, te da je obučen i stručan za AFIS, dakle automatsko utvrđivanje otisaka prstiju. Uz to da je osposobljen i od strane Centra „Ivan Vučetić“, te da je u posljednjih 4 godine izradio 150-200 takvih nalaza i mišljenja, koje do danas ni jedno nije „oboreno“. U odnosu na utvrđeni trag papilarnih linija na paketićima heroína pronađenih u